

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou v právní věci žalobce: Ing. J. K., bytem X, proti žalovanému: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29.5.2013 č.j. X,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 29.5.2013 č.j. X a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 21.2.2013 č.j. X **se z r u š u j í** a věc **s e v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou včas podanou u soudu se žalobce domáhal přezkoumání shora uvedených rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení (dále ČSSZ), kterými byly zamítnuty žalobcovy námitky a potvrzeno rozhodnutí ČSSZ ze dne 21.2.2013 č.j. X, kterým byl žalobci přiznán invalidní důchod pro invaliditu II. stupně ve výši 6.556,- Kč měsíčně, neboť podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení pro Prahu 5 (PSSZ) ze dne 28.1.2013 byl žalobce uznán invalidním pro invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

Žalobce v podané žalobě namítal nesprávné posouzení zdravotního stavu. Odkázal na lékařské zprávy z pracovišť, kde probíhá jeho léčba. Uvedl, že byl dne 5.4.2012 hospitalizován na pneumologické klinice FN v Motole z důvodu dušnosti a dýchacích potíží. V průběhu hospitalizace mu byl diagnostikován intersticiální plicní proces nejasné etiologie,

diagnóza J849. Byl požádán ošetřujícím lékařem o souhlas s provedením plicní biopsie. Dne 9.5.2012 mu byla plicní biopsie provedena, v dohodnutých termínech. Po propuštění z hospitalizace žalobce navštěvuje pneumologickou ambulanci. Dne 22.11.2012 mu pneumolog navrhl zařazení do transplantačního programu. Žalobce si je vědom závažnosti svého onemocnění, které není léčitelné klasickými postupy, a do budoucna s možnou transplantací počítá. Své problémy také řešil žádostí o invalidní důchod, protože si je vědom toho, že kvalitní sociální zázemí je jedním z důležitých kritérií pro posuzování zařazení pacienta na čekací listinu. Žalobce uvedl, jaká jsou kritéria pro posouzení vývoje jeho nemoci a popsal, jak jsou plicní funkce sledovány. Žalobce dne 11.12.2012 požádal o invalidní důchod. Ke dni 8.5.2012 byla žalobci přiznána invalidita II. stupně. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí námitky, které směřovaly pouze k datu, ke kterému se invalidní důchod přiznává. Žádal, aby byl uznán invalidním již ke dni 5.4.2012, t.j. ke dni, kdy byl hospitalizován. Správní orgán znovu přezkoumal jeho zdravotní stav a v námitkovém řízení byl žalobce posouzen shodně jako invalidní ve II. stupni invalidity se vznikem od 8.5.2012.

Žalobce se domnívá, že toto posouzení neodpovídá zjištěným skutečnostem. Rozhodující poruchou u jeho nemoci je výměna krevních plynů (TLCO) a restriční ventilační porucha (TLC). Podle uvedené vyhlášky v případě poklesu plicních funkcí pod 50% náležitých hodnot je potřeba posoudit hodnotu krevních plynů v klidu, konkrétně parciální tlaky kyslíku pO₂, kysličníku uhličitého pCO₂, pH krve. Při posuzování stupně invalidity nebylo zajištěno takové měření. Místo toho byl žalobce odkázán na měření saturace hemoglobinu kyslíkem. Žalobce doložil výsledky měření krevních plynů v klidu ze dne 5.4.2012, 12.4.2012, 14.5.2012 a 25.6.2013. Uvedl, že z těchto měření vyplývá zhoršení krevních plynů v klidu v období od 5.4.2012 do 25.6.2013. Tím má žalobce za prokázaný pokles plicních funkcí více než 50 % náležitých funkcí a zhoršení krevních plynů v klidu po celé období shora uvedené. Z toho důvodu mu měla být přiznána invalidita III. stupně podle vyhlášky č. 359/2009 Sb. položky X. bod 5c, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla míra jeho pracovní schopnosti o 70 – 80 %. Žalobce proto navrhl, aby soud zrušil jím napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

K žalobě se vyjádřila ČSSZ a uvedla, že napadené rozhodnutí, jímž bylo rozhodováno o námitkách, bylo žalobci doručeno dne 31.5.2013. ČSSZ se domnívá, že žaloba nebyla podána v zákonem stanovené lhůtě, a proto navrhla, aby ji soud odmítl. V opačném případě navrhla, aby soud vyžádal posudek u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (MPSV), která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění, a přezkoumal zdravotní stav žalobce. Rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu.

Soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále s.ř.s.).

Soud se nejdříve zabýval otázkou, zda byla žaloba podána v zákonem stanovené lhůtě. Podle § 72 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Ve věcech přezkoumání rozhodnutí o nároku na dávku důchodového pojištění je stanovena lhůta dvou měsíců k podání žaloby od doručení rozhodnutí správního orgánu. Ze správního spisu je zřejmé, že žalobci bylo rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto o námitkách, doručeno dne 31.5.2013. Posledním dnem lhůty bylo

31.7.2013. Žalobce žalobu podal na poště doporučeně dne 31.7.2013 a toto podání adresoval Krajskému soudu v Praze. Tomuto soudu byla zásilka doručena dne 2.8.2013. Z uvedeného vyplývá, že lhůta pro podání žaloby byla zachována. Podle ust. § 40 odst. 4 s.ř.s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. Vzhledem k tomu, že žaloba byla podána v zákonem stanovené lhůtě, provedl soud dokazování k posouzení zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí.

Soud v této věci provedl dokazování posudkem Posudkové komise MPSV ČR V Praze ze dne 16.10.2013 č.j. 2013/4352-PH podle § 77 odst. 1 a 2 s.ř.s.

Ze závěru podaného posudku soud zjistil, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Šlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) tohoto zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70 %. Vznik invalidity byl stanoven k 8.5.2012 lékařským nálezem.

Žalobce byl posuzován jako programátor, ekonom s vysokoškolským vzděláním. Bylo vycházeno z diagnostického souhrnu: intersticiální plicní nemoc, ethylismus v anamnéze. Z lékařských zpráv bylo zjištěno, že žalobce nebyl vážněji nemocen, v březnu 2012 byl vyšetřen pro asi půl roku trvající kašel a poslán na plicní kliniku. Cítil se unavený, spal, trápila ho námahová dušnost, fyzická nevykonnost. Byl pak hospitalizován na pneumologické klinice FN Motol, kde při provedených vyšetřeních bylo zjištěno, že žalobce trpí intersticiální plicní nemocí s významnou ventilační poruchou, která progreduje. Posudková komise pak v posudkovém zhodnocení uvedla, že se u žalobce jedná k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož příčinou je plicní fibróza pokročilého stupně se středně těžkou až těžkou restrikční ventilační poruchou. Jde o zdravotní postižení, které je uvedeno v kapitole X. odd. B položka 5c přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. U tohoto onemocnění je stanovena procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 70–80 %. PK MPSV stanovila míru poklesu 70 %.

Soud nemá důvod pochybovat o závěru podaného posudku, který byl podán za účasti odborné plicní lékařky a po zhodnocení lékařských nálezů, které byly v průběhu posouzení žalobce doloženy.

Bylo nepochybně prokázáno, že žalobce k datu přezkoumávaného rozhodnutí splňoval podmínku uznání invalidity III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, neboť se u něj jednalo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70 %. Vznik invalidity stanovila posudková komise ke dni 8.5.2012, kdy bylo onemocnění diagnostikováno.

Městský soud v Praze na základě provedeného dokazování proto dospěl k závěru, že je dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí žalované, t.j. rozhodnutí, jímž bylo rozhodováno o námitkách, a zároveň i rozhodnutí vydaného v I. stupni, neboť i toto rozhodnutí vycházelo z původního nesprávného posouzení stupně invalidity žalobce. Soud proto postupoval podle ust. § 78 odst. 1, 3 a 4 s.ř.s. Rozhodl, že se současně se zrušením obou rozhodnutí věc vrací žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení bude podle ust. § 78 odst. 5 a 6 s.ř.s. žalovaná vázána právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku a

zahrne mezi podklady pro nové rozhodnutí i posudek Posudkové komise MPSV ČR, který byl k důkazu v tomto soudním řízení vyžádán.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, avšak náklady řízení mu nevznikly, proto bylo rozhodnuto tak, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku l z e podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 s.ř.s. kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem dle ust. § 105 odst. 2 s.ř.s.

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení je nepřipustná.

V Praze dne 28. listopadu 2013

Mgr. Dana Č e r n o v s k á v.r.
samosoudkyně